

„Deodată,” „Într-o clipă,” semnul unui Dumnezeu creator

28 mai 2004

Gili Cârstea

Astăzi, creștinismul modern este fascinat de evoluționismul spiritual, deși Dumnezeu nostru spune lămurit că El este un Dumnezeu creator. El va curăți pe fiii lui Levi „deodată” și definitiv, nu progresiv, de la rău la bine, de la simplu la divers, așa cum învață evoluționismul. Poporul rămășiței a fost și el amăgit pe cărările evoluției spirituale predicată în Babilon. Ei așteaptă să vadă rezultate, să scape de păcat pe zi ce trece, să ajungă plăcuți Domnului pe zi ce trece, să aducă roade neprihănite prin exerciții spirituale mai serioase, rugăciuni mai fierbinți, meditații mai profunde, lucrare misionară mai zeloasă.

Dumnezeul creator nu vorbește așa. El spune cât se poate de clar:

„O! de M-ar asculta poporul Meu, de ar umbla Israel în căile Mele! Într-o clipă aș înfrunta pe vrăjmașii lor” (Psalmi 81:13, 14).

Vrăjmașii noștri nu au fost încă înfrunțați, deoarece noi am refuzat căile Domnului și nu mai credem că El dorește să ne elibereze de păcat „într-o clipă.” Adevărul despre ziua ispășirii este cât se poate de dosit și evitat în media adventistă, iar pastorii noștri se simt destul de jenați de el, în jurul meselor rotunde unde căutăm argumente ecumenice cu fiicele Babilonului.

Câtă pasiune în strigătul Lui! Cât S-ar bucura El „de ar umbla Israel în căile Mele,” căile neprihănirii lui Hristos, care făcea ceea ce făcea, și era ceea ce era, doar datorită Tatălui care locuia în El. Dar poporul Său nu dorește să asculte, Israel nu ia seama la Făcătorul lui. Ei se lasă duși în necurmăte rătăcirii pe căile alunecoase ale evoluționismului spiritual, iar Domnul este obligat de legile libertății să-i lase pe drumul lor. „Dar poporul Meu n-a ascultat glasul Meu, Israel nu M-a ascultat. Atunci i-am lăsat în voia pornirilor inimii lor, și au urmat sfaturile lor” (versetele 11, 12).

„Sfaturile noastre” spun bisericii că trebuie să ne întoarcem la exercițiile mistice ale evului întunecat pentru a crește în Hristos. Sfaturile noastre spun că trebuie să ne unim forțele cu celelalte biserici pentru a construi o societate mai bună în secolul 21. Sfaturile noastre spun că păcatul nu omoară pe nimeni, sprijinind astfel minciuna Balaurului. Sfaturile noastre îl declară pe Dumnezeu ca fiind arbitrar, pretențios, aspru și răzbunător. Sfaturile noastre spun că ne-am îmbogățit.

Folosind vorbirea unui popor care nu cunoaște pe Dumnezeu, Isaia se întreabă uimit: „Pentru ce, Doamne, ne lași să rătăcim de la căile Tale, și ne împietrești inima ca să nu ne temem de Tine? Întoarce-Te, din dragoste pentru robii Tăi, pentru semințiile moștenirii Tale!” (Isaia 63:17). Mai târziu, el recunoaște că nu Dumnezeu este vinovat de această stare de rătăcire: „Nu este nimeni care să cheme Numele Tău, sau care să se trezească și să se alipească de Tine” (64:7).

Să ne rugăm astăzi ca îngerul bisericii noastre să se trezească și să se alipească de Domnul, cu toată rușinea, disprețul și izolarea care vor decurge din acest pas epocal. Noi încă sperăm și așteptăm plini de înfrigurare să vedem această fenomenală răsturnare de situație. Rugați-vă pentru pastorul dumneavoastră.